

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2468/2017
21.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ АД ..., чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Ђокић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 6343/16 од 04.05.2017. године, у седници од 21.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 6343/16 од 04.05.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 6343/16 од 04.05.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Вршцу П. 226/14 од 26.04.2016. године, која је исправљена решењем тог суда под истим бројем од 22.03.2017. године, ставом првим изреке одлучено је да остаје на снази решење о извршењу Основног суда у Вршцу Ив 224/2013 од 26.02.2013. године, у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу плати 1.350.851,21 динар са законском затезном каматом од 31.12.2012. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 55.554,26 динара. Ставом другим изреке тужила је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 172.331,39 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж. 6343/16 од 04.05.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у делу става првог изреке којим је одлучено да остаје на снази решење о извршењу Основног суда у Вршцу од 26.02.2013. године у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу исплати 977.969,79 динара са законском затезном каматом од 31.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке првостепена пресуда је укинута у преосталом делу и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Уз ревизију нису проложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 1004. став 3. и 1007. став 1. Закона о облигационим односима, у погледу чије примене постоји уједињена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, као иницијалним актом у овом поступку, тужилац је тражио исплату дуга у износу од 1.350.851,21 динар. Побијаним делом правноснажне пресуде тужена је обавезана на исплату износа од 977.969,79 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења иницијалног акта, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић